

Administratief lastig?

De regering heeft zich als doel gesteld om de administratieve lasten tijdens de duur van deze kabinetsperiode met 25% terug te dringen. Een op het eerste gezicht ambitieuze doelstelling. Op mijn eigen kantoor en in mijn eigen praktijk heb ik van vermindering van administratieve lasten nog niet zo veel van gemerkt. Ik geloof dat het bijna zo ver is dat het depot van de jaarrekening van mijn B.V. bij de Kamer van Koophandel niet meer verplicht in de Staatscourant gepubliceerd hoeft te worden, en dat in plaats daarvan het depot vermeld wordt in een website van de Kamer van Koophandel. Dat scheelt mij dan inderdaad jaarlijks een factuurtje van SDU, maar om nu te zeggen dat ik door die ad-vertentie zo in beslag werd genomen, dat ik een gevoel van bevrijding voel nu dat straks niet meer hoeft? Nou nee. En die wijziging heeft dan in Den Haag nog de nodige voeten in de aarde gehad ook.

De regering heeft onderzoek gedaan naar de punten waarop administratieve lasten bij de burgers de grootste ergernis oproepen. Eén van grootste ergernissen blijkt dan de hoge frequentie van wijzigingen in de wetgeving te zijn.

Op een website van de overheid over de aanpak van de administratieve lastendruk (www.administratievelasten.nl) kunnen we daarom lezen dat het kabinet daarom bekijkt of het mogelijk is om een vaste wijzigingsdatum voor zoveel mogelijk wet- en regelgeving in te voeren. Daarmee zou kunnen worden voorkomen dat ondernemers in de loop van het jaar meerdere malen hun administratie zouden moeten aanpassen. De gedachte aan het doorvoeren van minder wijzigingen is kennelijk niet bij de regering opgekomen. En zelfs het voornemen om aan ondernemers bij wijzigingen in de regelgeving dan toch in elk geval een behoorlijke tijd van voorbereiding te gunnen, wordt niet uitgesproken. Uitsluitend dat ene: "zo veel mogelijk ineens".

Ik geloof niet of de regering dit voornemen al in 2006 tot uitvoering heeft willen brengen, maar als de regering dat wel van plan zou zijn geweest, dan is zij daarin zeer geslaagd.

Per 1 januari 2006 wordt immers de overdracht van de premieheffing werknemersverzekeringen overgedragen van het UWV naar de Belastingdienst, waarmee werkgevers ook hun loonadministratie op een andere wijze moeten voeren, en gaat het UWV een nieuwe polisadministratie invoeren, waaraan werkgevers hun bijdrage moeten leveren, onder meer door het insturen van correctieberichten. Tegelijkertijd moet de loonbelastingaangifte voortaan digitaal gedaan worden.

De WIA wordt per 1 januari 2006 ingevoerd als opvolger van de WAO, hetgeen voor werkgevers de vraag oproept of zij in dat verband eigenrisicodrager willen worden of liever (in 2007) gedifferentieerde WAO-premie gaan betalen aan het UWV.

Over de auto van de zaak moet in 2006 loonbelasting worden ingehouden, waarbij hij verantwoordelijk wordt voor de juiste wijze van verwerking van het privé-gebruik van die auto door de werknemer. De levensloopregeling wordt ingevoerd evenals een nieuwe volksverzekering in de vorm van de Zorgverzekeringswet. En alsof dat nog niet genoeg is, komt de regering met voorstellen voor wijziging van de Werkloosheidswet en de ontslagbescherming, die zo snel mogelijk na 1 januari 2006 moeten worden ingevoerd.

De meeste van deze wijzigingen betreffen majeure wetgevingsoperaties, met dito gevolgen in uitvoerende zin. Je hoeft geen helderziende te zijn om te voorspellen dat uitvoeringsorganisaties overbelast zullen raken en dat bedrijven en burgers de handen vol zullen hebben om hun zaken toch geregeld te krijgen.

Vormt de samenloop van zoveel belangrijke wijzigingen op één moment al een behoorlijke belasting, het grootste probleem is het feit dat belangrijke informatie die burgers en bedrijven nodig hebben om zich op de wijzigingen voor te bereiden tot het laatste moment ontbreekt, of tot het laatste moment nog gewijzigd wordt. Dat roept de vraag op waarom een deel van de wijzigingen niet wat uitgesteld is, totdat alle informatie bekend was en burgers en bedrijven daarna nog voldoende voorbereidingstijd zou zijn gegund. Misschien was dat administratief te lastig?

Mr. J.P.M. van Zijl, advocaat te Tilburg.